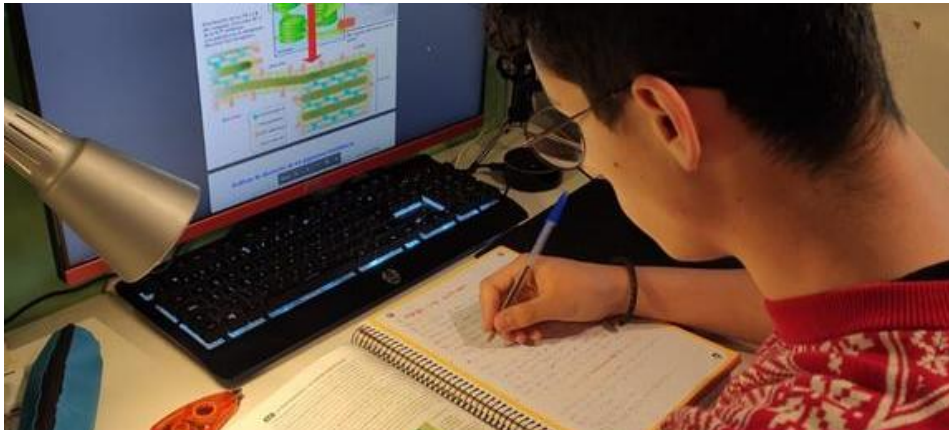

La crisi del coronavirus multiplica l'estrès entre l'alumnat de la selectivitat

Estudiants de segon de batxillerat es preparen des de casa per a les proves d'accés a la universitat

Pili Turon Girona 01.04.2020 | 00:41

Pol Besalú, al seu lloc de treball, a casa · DdG

Laura, Joana, Irina, Nadine i Pol encaren la recta final del batxillerat amb la pressió compartida d'afrontar una selectivitat que fins dimarts a la tarda ni tan sols tenia data i que, des del 13 de març, preparen a casa amb el suport d'eines i classes virtuals. Certa sensació d'estrès és un altre denominador comú entre ells.

Pol Besalú té 17 anys i cursa el batxillerat biosanitari a l'institut de Cassà de la Selva amb l'objectiu d'entrar a Bioinformàtica, a la Universitat Pompeu Fabra. «Ens han dit que hem de seguir treballant des de casa com si estiguéssim a classe, sense relaxar-nos», explica, i el professorat els posa feina a través del Google Class Room, amb recursos per treballar i tasques que van puntuant; «però no com un examen», aclareix.

Diu que no ha perdut el fil, tot i que «no és el mateix estar a casa amb apunts fets a partir d'un document que estar a classe i que t'ho expliqui el professor»; amb l'activitat normal –lamenta– «no has d'escriure un correu i esperar que et responguin». Malgrat els entrebancs, opina que el sistema «funciona bastant bé, treballem seguint uns horaris, els professors estan molt connectats i ens posen feina diàriament». Com la resta, el noi està en contacte amb la classe i, en el seu cas, resolen dubtes a través de les eines de Google, però també comparteixen un grup de WhatsApp que li resulta «més feixuc perquè es parla molt de la selectivitat, quasi diàriament».

«És el meu futur»

Nadine Embid, de 19 anys, estudia el batxillerat científic a l'institut de Santa Coloma de Farners i vol entrar al grau de Biologia de la Universitat de Girona. A través de la plataforma Moodle, els docents pengen activitats setmanals i diàries, tot i que ella prefereix la segona opció: «Que siguin més constants perquè, a casa, em costa més de posar-m'hi». Que fins ahir no hi hagués res clar la preocupava especialment perquè –reflexiona–, «al cap i a la fi, és el meu futur».

Embid explica que els últims dies «hem avançat temari, però és més complicat perquè no tens el professor davant»; en el seu cas, hi interactua pel Moodle o per WhatsApp. El mateix servei de missatgeria instantània que utilitzen amb els companys: «Ens posem al dia, compartim dubtes... i la delegada de classe ens informa». La noia admet que d'«estrès n'hi ha sempre, i ara molt més que abans perquè no tenim res clar».

A l'institut gironí Narcís Xifra, Irina Casero –de 18 anys– fa el batxillerat científic amb el doble grau de Matemàtiques i Física de la Universitat de Barcelona al cap; però també el de Física, per si no entra al primer.

En la seva opinió, a l'hora d'afrontar les classes a distància «hi ha professors que ho gestionen millor que d'altres». Per a ella, «el millor» és el de Física, que manté els quatre dies de classe setmanals amb sessions per Skype. Altres docents assignen feina dos cops per setmana, que envien per correu electrònic o per WhatsApp; n'hi ha que aporten resums o vídeos explicatius de YouTube, indiquen les pàgines del llibre que pertocuen i un dia resolen dubtes, o que a principis de setmana diuen la feina per fer.

Casero diu que «em genera estrès no saber què passarà, ni què farem ni com ho farem, és estar constantment preocupada», encara que la calmi una mica saber que les proves s'adaptaran. L'entorn virtual que han creat amb dues amigues l'ajuda a portar-ho millor i cada dia, a dos quarts de nou del matí, obren l'Skype «i encara que fem matèries diferents, creem un àmbit d'estudi, anem xerrant i fent feina». Sigui com sigui, lamenta que «ens repeteixen constantment que la selectivitat es farà i que no ens *apalanquem*. És veritat, però també cansa, perquè per tu sola ja hi penses».

A Arbúcies, Joana Garriga, de 17 anys i alumna de batxillerat artístic a l'Escola d'Art de Vic, afronta aquest període extraordinari amb una sensació d'indefinició, en el sentit que l'organització del temari «depèn molt de l'assignatura i del professor». Una docent en concret ha creat un grup de WhatsApp on envia fotografies, vídeos i àudios amb el que hauria d'explicar a classe; o, per exemple, la de Llengua catalana utilitza l'aplicació Zoom per fer videotrucades.

Garriga diu que «estudiar a casa em costa molt» i que li aniria millor si fessin «videotrucades en comptes de penjar la feina de cop». En el seu cas, es presentarà a la selectivitat per tenir la nota, ja que per als estudis de Disseny que vol fer no li cal i haurà de superar una prova específica. Tot i que li «preocupa bastant tot», el temari és el que l'amoïna més perquè en alguna assignatura «no anàvem gaire bé» –apunta. Pel que fa a les converses per WhatsApp amb els amics de classe, comparteix que «ens indignem col·lectivament perquè no ens organitzem bé».

«Cal ser organitzat i treballar molt pel teu compte»

Laura Acquabona, també de 17 anys, acaba el batxillerat científic a l'institut Santiago Sobrequés i voldria començar Medicina a la UdG. «Aquests dies són difícils i complicats per a tots», reconeix, però han trobat la manera d'adaptar-se a la situació; encara que no sigui el mateix que anar a classe i –diu– «cal ser organitzat i treballar molt pel teu compte».

Aquest institut de Girona ha creat una entrada per a cada assignatura al web, on els docents deixen instruccions, però, «en resposta a la petició de molts alumnes, alguns professors han penjat la feina al Google Classroom». A això, s'hi sumen videotrucades, «una manera clara i assequible de seguir les classes virtuals tal com ho faríem en les presencials», diu Acquabona, i també utilitzen el Zoom, a més del Hangouts Meet.

Publicat a: Diari de Girona, 1 d'abril de 2020

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/comarques/2020/04/01/crisi-del-coronavirus-multiplica-lestres/1037328.html>